

SPRAVODAJCA

SLOVENSKEJ MYKOLOGICKEJ SPOLOČNOSTI

číslo 30

október 2004

HLADÁME NÁLEZISKÁ VZÁCNÝCH HÚB

Čechračky (Paxillus) P. Lizoň 3

BIODIVERZITA HÚB SLOVENSKA

Mykologický prieskum CHKO Biele Karpaty P. Lizoň 5

Huby ako indikátory prírodnej hodnoty európskych bučín P. Lizoň 6

Prehľad slovenských hříbotvarých húb P. Lizoň 7

PERSONÁLIE / Z HISTÓRIE MYKOLÓGIE

Jiří Lazebníček a slovenská mykologie B. Hlůza 13

Spomienka na profesora Cejpa A. Janitor 15

RNDr. Peter Paulech, CSc. in memoriam A. Janitor 16

Šesťdesiat rokov Ladislava Hagaru A. Janitor 17

R. W. G. Dennis (1910–2003) P. Lizoň 19

JEDLÉ HUBY

Predaj húb na trhoviskách P. Lizoň 21

Taká malá (predbežná) bilancia J. Ďuriač 23

Z NAŠEJ SPOLOČNOSTI

Činnosť Slovenskej mykologickej spoločnosti v roku 2003
P. Lizoň a I. Kautmanová 2

František Kotlaba a Zdeněk Pouzar čestnými členmi SMS P. Lizoň 18

Tohoročné otváranie lesa J. Ďuriač 25

Ako som chcela, ale neotvorila les S. Mauritzová 25

12. stretnutie slovenských a českých mykológov P. Lizoň a Ľ. Varjú 26

ZO SVETA

Európska mykologická asociácia 14

Huby na sieti Internetu 5 P. Lizoň 27

Zaujímavosti a kuriozity 5, 11, 12, 15, 22

NOVÁ LITERATÚRA komentujú P. Lizoň, A. Janitor a L. Hagara

Nové vydanie vreckového atlasu Naše houby, Huby Tanzánie 4, 12

Slovenská vysokoškolská učebnica mykológie 20

Monografia muchotrávkovitých húb 24

ISSN 1335-7689

Sprav. Slov. Mykol. Spol. (30): 1-28 (2004)

Činnosť Slovenskej mykologickej spoločnosti v roku 2003

25. februára sa uskutočnilo Valné zhromaždenie Spoločnosti, ktoré schválilo o. i.

- nový výbor Spoločnosti v počte 9 členov v zložení Július Ďuriač, Ján Gáper, Ladislav Hagara, Anton Janitor, Ivona Kautmanová, Vincent Kabát, Pavel Lizoň, Pavol Škubla a Ľudovít Varjú; výbor potom zvolil Pavla Lizoňa za predsedu, Antona Janitora za podpredsedu, Ivonu Kautmanovú za tajomníčku a Ľudovíta Varjú za hospodára,
- zmeny stanov Spoločnosti (MV SR vzalo na vedomie 7. 7. 2003).

Otvorenie lesa a výlet za jarnými hubami do lužných lesov za Slovaftom (na Ostrov Kopáč) zorganizovali v sobotu 26. apríla Julo Ďuriač a Ivona Kautmanová. Ako východiskový bod bol určený bufet U Flinstonovcov pri dunajskej hrádzi. Účasť bola nečakane veľká, lebo k dvanástim členom našej spoločnosti sa pripojilo dvadsaťdva dôchodcov, ktorí zareagovali na oznam o tejto akcii v Slovenskom rozhlase.

O čo bola táto sezóna skúpejšia na huby, o to bol bohatší guláš na Kačine, ktorý nám v sobotu 8. novembra tradične pri príležitosti zatvárania lesa pripravil šéfkuchár Juro Bojnanský s manželkou. Na organizácii sa podieľali aj Julo Ďuriač a Ivona Kautmanová.

Prieskum mykoflóry CHKO Biele Karpaty organizoval Lizoň. V roku 2003 sme zorganizovali 3 zberné exkurzie (jún, september, október). Celkove sme v rokoch 2001-2003 na sledovaných lokalitách zaznamenali 226 taxónov húb. Výskumnú skupinu tvoria Adamčík, Devánová, Hagara, Kautmanová, Kučera, Lizoň, Ripková a Varjú.

Prieskum mykoflóry CHKO Horná Orava organizoval Kabát. Uskutočnila sa jedna zberná exkurzia. Výskumnú skupinu tvoria Kabát, Škubla, Tomáš, Janitor, Glejdura.

Pre mimoriadne sucho a nezvykle slabý rast húb počas celého roka 2003 sa nekonal ani výlet na Vývrat a Záhorie, ani mykofloristický kurz a výstava húb v Bratislave.

V dňoch 28. septembra až 4. októbra sa na Podbanskom uskutočnilo medzinárodné pracovné stretnutie 21. dňa Európskej asociácie pre pavučinovce. Správa o akcii bola uverejnená v Spravodajcovi č. 29; organizátori Kautmanová, Lizoň a Varjú pripomenuli momenty stretnutia v krátkom referáte aj na Valnom zhromaždení.

Seminár Biodiverzita húb Slovenska 3 sa uskutočnil 9. decembra v Slovenskom národnom múzeu v Bratislave. Viac ako 20 poslucháčov si vypočulo 7 referátov. Abstrakty boli uverejnené v Spravodajcovi č. 29. Pripravil Paľo Lizoň.

Vydali sme Spravodajcu SMS č. 28 (Gerula, Význam vedeckých mien húb, 58 s.) a č. 29 (24 s.), ako aj periodikum Catathelasma č. 4 (36 s.).

Webová stránka [fungi online](#) obsahuje aj informácie o našej spoločnosti.

Pavel Lizoň, predseda, a Ivona Kautmanová, tajomníčka

Čechračky (*Paxillus*)

Pavel Lizoň

Keď roku 1992 J. Šutara „oprášil“ Gilbertov rod *Tapinella* a zaradil do neho naše dve čechračky, *Paxillus atrotomentosus* a *P. panuoides*, mnohí krútili hlavou („ako môže amatérsky mykológ urobiť takéto zásadné taxonomické rozhodnutie?“). Čas a molekulárne štúdie (napr. kolektívu vedeného T. D. Brunsom a C. Hahna z laboratória prof. R. Aegerera) plne povrdili jeho závery. Ukázalo sa, že rod *Tapinella* je príbuzný nemykorízovým hribovarým hubám, ako je rod *Serpula* a *Hygrophoropsis*, kým *Paxillus* stojí vývojovo blízko pravým hribov, najmä rodu *Chalciporus* (pozri aj prehľad slovenských hribovarých húb na str. 7).

Našich čitateľov chcem v nasledovnom kľúčovom prehľade európskych čechračiek upozorniť najmä na *P. validus* a *P. obscurosporus*. Ich plodnice pripomínajú na prvý pohľad bežné čechračky podvinuté, klobúky sú však výrazne väčšie a rozdiely sú aj v mikroskopických znakoch. Ich výskyt na Slovensku možno predpokladať, preto vždy venujte pozornosť nápadne veľkým čechračkám podvinutým a ich plodnice nám prineste.

1a Plodnice na dreve (spravidla ihličnanov), hlúbik bočný alebo bez hlúbika

TAPINELLA 2

1b Plodnice na zemi (spravidla mykorízové huby), hlúbik stredový, zreteľne vyvinutý

PAXILLUS 3

2a Klobúk široký 8-15 cm, hlúbik krátky, výrazne tmavo plstnatý; na báze kmeňov alebo na pňoch ihličnanov, na Slovensku častá

Tapinella atrotomentosa – čechračka tmavohlúbiková (klobúk a plstnaté odenie hlúbika má pri *T. atrotomentosa* var. *ionopus* fialový odtieň)

2b Klobúk lastúrovitý alebo lyžicovitý, široký 2-8 cm, bez hlúbika; spravidla na ihličnanoch, ale našla sa aj na listnáčoch, na Slovensku nie zriedkavá

Tapinella panuoides – čechračka lastúrovitá

3a Klobúk i hlúbik biely alebo belavý, niekedy hrzavoškvrnitý, klobúk 3-7 cm široký, na okraji podvinutý; na ihličnanoch, zatiaľ iba v Česku

Paxillus albidulus

3b Klobúk zreteľne sfarbený, kožovohnedý, olivovohnedý alebo hrdzavohnedý

4a Pod jelšami; klobúk okrovo- až hrdzavohnedý, 3-10 cm široký, na okraji

podvinutý iba v mladosti a iba zriedkavo vrúbkovaný; na Slovensku zriedkavá

Paxillus filamentosus (*P. rubicundulus*) – čechračka jelšová

4b Na iných stanovištiach; okraj klobúka až do dospelosti podvinutý, spravidla výrazne vrúbkovaný

5

5a Klobúk 4-15 cm široký, okrovohnedý až svetlo hrdzavohnedý, plstnatý, neskôr holý, okraj klobúka podvinutý a vrúbkovaný, lupene svetlo okrovožlté, potom žltohnedé, hrdzavo škvrnité, hlúbik valcovitý, spravidla mohutný; pod listnáčmi i ihličnanmi (nikdy nie na vápenatých pôdach), na Slovensku hojná

Paxillus involutus – čechračka podvinutá

5b Klobúk väčší (7-20-30 cm široký), plstnatý, neskôr šupinkatý, lupene v mladosti s výrazným citrónovo- až zlatožltým odtieňom, hlúbik kratší ako priemer klobúka, na báze s červenými kvapkami **6**

6a Klobúk 7-20 cm široký, okrovo-, olivovo- až hrdzavohnedý, na okraji podvinutý a výrazne vrúbkovaný, lupene v mladosti okrovožlté s výrazným citrónovožltým odtieňom, potom žltohnedé, hrdzavoškvrnité, husté, hlúbik krátky; pod listnáčmi, opísaná z parku v Nemecku, na Slovensku zatiaľ nezaznamenaná

Paxillus validus

6b Klobúk 7-30(-40) cm široký, okrovo-, tabakovo- až hrdzavohnedý, spočiatku plstnatý, v starobe pritlačene šupinkatý, na okraji výrazne vrúbkovaný, podvinutý iba v mladosti, lupene najprv svetlookrové so zlatožltým odtieňom, neskôr tmavo hrdzavohnedé, veľmi husté, hlúbik veľmi krátky; pod listnáčmi i ihličnanmi, opísaná zo škôlky v Nemecku, na Slovensku zatiaľ nezaznamenaná

Paxillus obscurosporus

(ďalšie informácie: Šutara, Česká Mykol. 46: 50-56, 1992; Hahn & Agerer, Nova Hedwigia 69: 241-310, 1999 a Sendtnera 6: 115-133, 1999; Hinrici, Field Mycol. 5: 87-88, 2004; www.tham-thuringen.de/tham/html/paxillus.html)

Nové vydanie vreckového atlasu Naše houby

Čestný člen našej spoločnosti dr. Kotlaba (pozri aj s. 18) s obdivuhodným nasadením pripravil na vydanie už štvrtú verziu svojho miniatlasu. Obsahuje vyobrazenia a opisy 124 najčastejších druhov húb. Keďže akad. maliar František Procházka, autor pôvodných akvarelov, medzičasom zomrel, toto vydanie ilustroval Petr Liška. Po prvýkrát vyšla knižka na jeseň 1965, potom v roku 1972 a 1982 a v roku 2000, spolu s inými titulmi, aj na CD-ROM.

Kotlaba, F. 2004. Naše houby. 4. prepracované vydanie. 336 str., 5+124 obr. Albatros, Praha. ISBN 80-00-01267-7. Cena neuvedená. Pavel Lizoň

Mykologický prieskum CHKO Biele Karpaty

Pavel Lizoň

Počas troch rokov sme uskutočnili 10 niekoľkodňových terénnych výskumných ciest: v júli a októbri 2001, v júni, júli, septembri a októbri 2002 a v júni, septembri a októbri 2003. Zaznamenané taxóny sú doložené položkami v zbierkach BRA, SAV, SLO a v herbári L. Hagara. Pracovnú skupinu tvorili S. Adamčík, L. Hagara, I. Kautmanová, V. Kučera, P. Lizoň, S. Ripková a L. Varjú. Na niektorých exkurziách sa zúčastnili aj J. Červenka a K. Devánová (riaditeľka správy CHKO).

Prieskum, teda zber materiálu, bol zameraný predovšetkým na nelesné biotopy v Národnej prírodnej pamiatke Grúň (Nová Bošáca – Grúň), NPP Baricech lúky (Moravské Lieskové – Šance), NPP Blažejova, lúka (Nová Bošáca – Španie), Národnej prírodnej rezervácie Vršatské bradlá (Vršatské Podhradie). Okrem týchto miest sme zbierali aj na lokalite Ondrášky, na vrchu Veľký Lopeník, v osade Španie, v okolí kopanice Lobíkovci (Nová Bošáca), v Drietome – Liešnej, na lokalite Lysá Chmeľová (Vršatské Podhradie).

V rokoch 2001-2003 sme zaznamenali a doposiaľ identifikovali 226 druhov. Medzi zriedkavé a zaujímavé nálezy patrili predovšetkým indikátorové druhy zachovalých lúčnych biotopov, ako je *Clavaria acuta*, *Clavulinopsis helveola*, *Hygrocybe citrinovirens*, *H. ingrata*, *H. marchii*, *H. subpapillata*, nové druhy pre slovenskú mykoflóru *Hyphodontia tuberculata* a *Radulodon erikssonii*, *Russula rubra*, ako aj zriedkavý druh *Ramariopsis kunzei*. Hádám najcennejším nálezom bol druh rodu *Pseudobaeospora*, ktorý ako nový pre vedu opísali v časopise Sydowia Slavo Adamčík a Soňa Ripková.

Terénne práce podporila Slovenská mykologická spoločnosť a Správa CHKO Biele Karpaty, spracovanie materiálu a vyhodnotenie dát podporili grantové agentúry VEGA (projekt 1069, Biodiverzita a biosystematika Ascomycota a Basidiomycota a projekt 4031, Mykologický výskum nelesných biotopov Slovenska) a APVT (projekt 51-923902, Biosystematika húb opísaných zo Slovenska).

Lietajúci fungicíd

Včely dokážu dopraviť fungicíd na cieľovú rastlinu s dvojnásobne vyššou účinnosťou ako mechanické rozprašovače. Dokázali to pokusy na jahodách, ktorých úrodu ničí najmä plesňovec sivý (*Botrytis cinerea*). Výtrusy plesňovca klíčia predovšetkým v kvetoch, kam včely dopravovali na povrchu svojho tela biofungicíd, hubu *Trichoderma harzianum*. www.NewScientist.com

Huby ako indikátory prírodnej hodnoty európskych bučín

Pavel Lizoň

Jacob Heilmann-Clausen a Morten Christensen (z Kráľovskej veterinárnej a poľnohospodárskej univerzity v dánskom Frederiksbergu) referujú v jednom z posledných čísiel dánskeho mykologického časopisu *Svampe* (49: 45-52, 2004) o svojej výskumnej ceste do Národného parku Poloniny¹. Drevokazné huby sú nepochybne dôležitou súčasťou prírodných lesov a ich abundancia je vysoká najmä v „pralesovitých“ bučinách. Z predpokladu, že viaceré druhy indikujú pôvodnosť týchto porastov a že hodnotenie ich prítomnosti môže pomôcť pri výbere a manažmente najcennejších lesov, vychádza aj projekt *Fungi on dead wood of beech - indicators for nature value of European beech forests*². Na ceste sa zúčastnil aj spolupracovník na projekte, Ruben Walley z Belgicka, Slavomír Adamčík a Viktor Kučera z Botanického ústavu SAV.

Pre Európu vybrali 21 indikátorových druhov: „hlinovec“ *Aurantiporus alborubescens*, bolínku ihličnanovú (*Camarops tubulina*), voskopórovček plavý (*Ceriporiopsis gilvescens*) a voskopórovček *Ceriporiopsis pannocincta*, zubček severský (*Climacodon septentrionalis*), zubáčik krehký (*Dentipellis fragilis*), hrđzavce *Flammulaster limulatus* a *Flammulaster muricatus*, lesklokôrovku Pfeifferovu (*Ganoderma pfeifferi*), koralovec jedľový (*Hericiium coralloides*) a koralovec ježovitý (*Hericiium erinaceus*), lastúrku *Hohenbuehelia auriscalpium*, ryšavec kôrovitý (*Inonotus cuticularis*), láziochlenu Pouzarovu (*Lasiochlaena anisea* = *Ischnoderma resinosum*), húževnatček vlčí (*Lentinellus vulpinus*) a húževnatček *Lentinellus ursinus*, ihlohúbku *Mycoacia nothofagi*, „hlivu“ *Ossicaulis lignatilis*, šupinovku bledookrajovú (*Pholiota squarrosoides*), štítovku vláknitú (*Pluteus umbrosus*) a penovec slamovožltý (*Spongipellis delectans*).

Potešiteľné je, že po zhrnutí dát z hodnotenia viac ako 100 európskych bučín, sa medzi desiatimi najhodnotnejšími „umiestnili“ Národná prírodná rezervácia Stučica³ a Rožok⁴ (po 16 druhov) a NPR Havešová⁵ (13 druhov). Okrem indikátorových druhov sa zaznamenal aj rad iných vzácností, napr. aj srstovec *Steccherinum murashkinskyi*, ako nový druh pre Slovensko, a diskomycét *Ionomidotis irregularis*, zaznamenaný na Slovensku predtým iba jediný raz v NP Poloniny, a to pred viac ako 15 rokmi.

¹ Bukovské vrchy, NP vyhlásený r. 1997, súč. výmera 29 805 ha

² viac informácií na stránke www.flec.kvl.dk/indicators

³ katastr. územie Nová Sedlica, NPR vyhlásená r. 1964, súč. výmera 761,49 ha

⁴ katastr. územie Uličské Krivé, NPR vyhlásená r. 1965, súč. výmera 67,13 ha

⁵ katastr. územie Kalná Roztoka a Stakčínka Roztoka, NPR vyhlásená r. 1964, súč. výmera 171,32 ha

Prehľad slovenských hríbotvarých húb (Boletales)

Pavel Lizoň

Od vydania Pilátovej a Dermekovej monografie hríbových húb Československa uplynulo už 30 rokov. Odvtedy sa všeličo zmenilo tak v taxonómii, ako aj nomenklatúre Boletales. A samozrejme, v súčasnosti vieme viac aj o výskyte a rozšírení „pravých hríbov“ aj ostatných hríbotvarých húb na Slovensku.

“pravé” hríbotvaré huby

AUREOBOLETUS → Pulveroboletus

BOLETELLUS → Xerocomus

BOLETINUS - hríbovec (čel. Gomphidiaceae)

B. cavipes (*Suillus c.*) - h. dutohlúbikový

BOLETUS - hríb (čel. Boletaceae)

B. aereus - h. bronzový

B. appendiculatus - h. príveskatý

B. betulicolus - h. brezový

B. bicolor var. *subreticulatus*

B. calopus - h. červený

B. carpinaceus - h. hrabový

B. caucasicus - h. kaukazský

B. dupainii - h. Dupainov

B. edulis - h. smrekový

B. edulis var. *arenarius* - h. smrekový piesočný

B. edulis var. *clavipes* - h. smrekový kyjakovitý

B. erythropus - h. zrnitohlúbikový

B. erythropus var. *rubropileus*

B. fechtneri - h. striebřistý

B. fragrans - h. voňavý

B. impolitus - h. plavý

B. junquilleus (*B. pseudosulphureus*) - h. žltý

B. lupinus - h. vlčí

B. luridus - h. siný

B. luridus var. *erythroteron*

B. luridus var. *rubriceps*

B. pachypus - h. olivovožltý

B. pinophilus - h. sosnový

B. pulverulentus (*Xerocomus p.*) - h. modrejúci

B. queletii - h. Quéletov

B. queletii var. *discolor* - h. Quéletov odfarbený

B. radicans - h. horký

- B. regius* - h. kráľovský
B. reticulatus (*B. aestivalis*) - h. dubový
B. rhodopurpureus - h. vínovočervený
B. rhodoxanthus - h. purpurový
B. rubrosanguineus (*B. legaliae*, *B. splendidus subsp. moseri*) - h. Le Galovej
B. satanas - h. satanský
B. separans - h. hnedofialový
B. speciosus (*B. pseudoregius*) - h. nádherný
B. splendidus - h. úhl'adný
B. subappendiculatus - h. horský
B. torosus - h. zavalitý
B. xanthocyaneus
BUCHWALDOBOLETUS - žltavec (čeľ. Boletaceae)
B. lignicola (*Pseudoboletus. l.*) - ž. drevový
CHALCIPORUS - meďovec (čeľ. Boletaceae)
C. piperatus - m. korenistý
C. pseudorubinus - m. rubínový
C. rubinus (*Rubinoboletus r.*)
GYRODON - hríbovník (čeľ. Paxillaceae)
G. lividus - h. jelšový
GYROPORUS - hríbik (čeľ. Gyroporaceae)
G. castaneus - h. gaštanovohnedý
G. cyanescens - h. modrejúci
KROMBHOLZIELLA → *Leccinum*
LECCINUM - kozák (čeľ. Boletaceae)
L. aerugineum
L. brunneogriseolum
L. atrostipitatum
L. carpini (*L. griseum*, *L. pseudoscabrum*) - k. hrabový
L. crocipodium (*L. nigrescens*) - k. žltopórový
L. decipiens - k. hnedý
L. duriusculum - k. topoľový
L. melaneum - k. čierny
L. niveum (*L. holopus*) - k. biely
L. onychinum
L. oxydabile - k. červenėjúci
L. percandinum
L. piceinum - k. smrekový
L. quercinum - k. dubový
L. roseofractum (*L. pulchellum*)
L. rotundifoliae
L. rufum (*L. aurantiacum*) - k. osikový

L. scabrum - k. brezový

L. subcinnamomeum - k. škoricovohnedý

L. variicolor (*L. thalassinum*) - k. sivozelený

L. versipelle (*L. rufescens*, *L. testaceoscabrum*) - k. žltlooranžový

L. vulpinum - k. sosnový

MARIAELLA → *S.*

PHYLLOPORUS - lupeňopórovec (čeľ. Xerocomataceae)

P. pelletieri (*Xerocomus p.*, *P. rhodoxanthus*, *P. paradoxus*) - l. hnedožltý

PORPHYRELLUS - tmavohrúb (čeľ. Strobilomycetaceae)

P. porphyrosporus (*P. pseudoscaber*) - t. obyčajný

PULVEROBOLETUS - zlatohrúb (čeľ. Boletaceae)

P. gentilis (*Aureoboletus g.*) - z. úhľadný

STROBILOMYCES - šiškovec (čeľ. Strobilomycetaceae)

S. strobilaceus (*S. floccopus*) - š. šupinatý

SUILLUS - masliak (čeľ. Gomphidiaceae)

S. bovinus (*Mariaella b.*) - m. kravský

S. collinitus (*S. fluryi*) - m. kopcový

S. flavidus - m. močiarny

S. granulatus - m. zrnitý

S. grevillei (*S. elegans*, *S. flavus*) - m. smrekovcový

S. lakei (*Boletinus lakei*) - m. duglaskový

S. laricinus (*S. aeruginascens*) - m. lepkavý

S. laricinus var. *bresadolae* - m. lepkavý Bresadolov

S. luteus - m. obyčajný

S. nueschii - m. citrónovožltý

S. placidus - m. biely

S. plorans - m. limbový

S. sibiricus - m. sibírsky

S. sibiricus var. *helveticus* - m. sibírsky vysokohorský

S. tridentinus - m. tridentský

S. variegatus - strakatý

TYLOPILUS - podhrúb (čeľ. Boletaceae)

T. appalachiensis (*T. felleus* var. *minor*)

T. felleus - p. žľový

T. felleus var. *alutarius* - p. žľový mierny

XEROCOMUS - suchohrúb (čeľ. Xerocomataceae)

X. armeniacus - s. marhuľovožltý

X. badiorufus

X. badius - s. hnedý

X. chrysenteron - s. žltomäsový

X. ferrugineus (*X. lanatus*, *X. spadiceus*, *X. subtomentosus* var. *leguei*) - s. červenohnedý

- X. moravicus* (*X. leonis*) - s. moravský
X. parasiticus - s. cudzopasný
X. porosporus (*X. truncatus*) - s. uťatovýtrusný
X. pruinatus (*Boletellus p.* var. *luteocarnosus*, *B. fragilipes*, *X. chrysensteron* var. *robustus*) - s. zamatový
X. rubellus - s. karmínový
X. subtomentosus (*X. flavus*) - s. plstnatý

bruchatkovité hříbotvaré huby

- ASTRAEUS** - hviezdovec (čel. *Astraeaceae*)
A. hygrometricus - h. vlahojavný
CHAMONIXIA - šamonia
C. caespitosa - š. modrejúca
MELANOASTER - černúšik (čel. *Melanogastraceae*)
M. ambiguus (*Octaviania a.*) - č. pochybný
M. broomeanus
M. variegatus (*Octaviania v.*) - č. strakatý
PISOLITHUS - hráškovec (čel. *Pisolithaceae*)
P. arhizus - h. obyčajný
RHIZOPOGON - koreňovec (čel. *Rhizopogonaceae*)
R. luteolus - k. žltkastý
R. roseolus (*R. vulgaris*) - k. červený
R. roseolus var. *intermedius*
SCLERODERMA - pestrec (čel. *Sclerodermataceae*)
S. areolatum - p. prášnicovitý
S. bovista
S. citrinum (*S. aurantium*) - p. obyčajný
S. verrucosum - p. bradavičnatý

lupeňovité hříbotvaré huby

- CHROOGOMPHUS** - sliziak (čel. *Gomphidiaceae*)
C. helveticus (*Gomphidius h.*) - s. horský
C. helveticus subsp. *helveticus* - s. horský obyčajný
C. helveticus subsp. *tatrensis* - s. horský tatranský
C. rutilus (*G. viscidus*) - s. lepkavý
GOMPHIDIUS - sliziak (čel. *Gomphidiaceae*)
G. glutinosus - s. mazľavý
G. maculatus - s. škvrnitý
G. roseus - s. ružový
HYGROPHOROPSIS - líška (čel. *Hygrophoropsidaceae*)
H. aurantiaca - l. oranžová
H. aurantiaca var. *atrotoomentosa*

H. macrospora

PAXILLUS - čechračka (čeľ. Paxillaceae)

P. filamentosus - č. jelšová

P. involutus - č. podvinutá

TAPINELLA - čechračka (čeľ. Paxillaceae)

T. atrotomentosa (*Paxillus a.*) - č. tmavohlúbiková

T. panuoides (*Paxillus p.*) - č. lastúrovitá

T. panuoides f. *ionipes*

korticioidné hríbotvaré huby

CONIOPHORA - chrastavka (čeľ. Coniophoraceae)

C. arida - ch. žltookrová

C. fusispora

C. olivacea - ch. hnedoolivová

C. puteana - ch. pivničná

LEUCOGYROPHANA (čeľ. Hygrophoropsidaceae)

L. mollusca

L. olivascens (*Coniophora o.*)

L. montana

L. pinastris

L. sororia

PSEUDOMERULIUS (čeľ. Coniophoraceae)

P. aureus

SERPULA - drevokaz (čeľ. Coniophoraceae)

S. himantoides - d. lesný

S. lacrimans - d. slzivý

Banány sú ohrozené vyhynutím!

Asi 90% svetovej produkcie banánov sa produkuje na malých farmách a konzumuje lokálne. V Afrike sú banány pre takmer pol miliardy základom stravy. Vedci varujú, že výsadby banánov sú kriticky ohrozené tzv. Panamskou chorobou (spôsobuje ju *Fusarium oxysporum* f. sp. *cubense*) a najmä chorobou čierna Sigatoka (spôsobuje ju *Mycosphaerella fijiensis*), ktorá už dosiahla rozmery globálnej epidémie. Zdá sa, že jediným východiskom je utvorenie nových odolných kultivarov metódami genetickej manipulácie.

Huby Tanzánie a Fínska

Knižka, ktorú vydali fínski mykológovia Marja Härkonen a Tuomo Niemälä spolu s tanzanijským lesníkom a botanikom Leonardom Mwasumbim podáva informácie o 105 najčastejších bazídiových makromycétoch vyskytujúcich sa v Tanzánii. Pre európskeho čitateľa sú príznačné aj údaje o vegetácii, o využití húb, vrátane miestnych receptov na ich prípravu. Text je doplnený výbornými fotografiami tak húb, ako aj ich nálezísk. Etnomykologický výskum prispel aj k opísaniu troch nových druhov (v rodoch *Russula*, *Phellinus* a *Clavulina*).

Härkonen, M., T. Niemälä & L. Mwasumbi. 2003. Tanzanian mushrooms. Edible, harmful and other fungi. *Norrinia* [1]-200, 200 obr. (fareb. fotografie a perokresby). ISSN 0780-3214, ISBN 952-10-1420-2. Cena: 25 € + poštovné. [knihy je v knižnici Botanického ústavu SAV]

Ďalšie mykologické a lichenologické práce v sérii/periodiku *Norrinia*:

Niemälä, T. 2001. Trutovye griby Finlandii i prilegajuščej teritorii Rossii. *Norrinia* 8: 1-120 (13 €).

Ootila, P. & U. Heikkilä (eds.). 1999. Threatened plants and lichens on the northwest shore of Lake Lagoda, Republic of Karelia, Russia. *Norrinia* 7: 1-111 (11 €).

Vitikainen, O., T. Ahti, M. Kuusinen, S. Lommi & T. Ulvinen. 1977. Checklist of lichens and allied fungi of Finland. *Norrinia* 6: 1-123 (11 €).

Známy „polyporológ“ Tuomo Niemälä vydal aj kľúč na určovanie trúdnikov na CD-ROM. Určovanie niektorého z 210 fínskych druhov možno začať ktorýmkoľvek zo zahrnutých 28 znakov. Samozrejmé, opisy druhov sú doplnené aj ich farebnými fotografiami a mapami rozšírenia. Používanie CD-ROM vyžaduje inštaláciu programu Taxis.

Niemälä, T. & J. Meike. 1999. CD Kääpäopas. CD Guide to the Polypores of Finland. Botanical Museum, Helsinki. Cena za verziu 1.5 (2002): 20 € + poštovné 8,20 €.

Viac informácií o týchto publikáciách nájdete na stránke Fínskeho prírodovedného múzea www.finnh.helsinki.fi (ktorého súčasťou je Botanické múzeum), o programe Taxis a jeho využití na stránke www.bio-tools.net/index.htm. Všetky možno objednať na adrese: Secretary of the Botanical Museum, P. O. Box 7, FIN-00014 University of Helsinki, Fínsko; fax +358-9-19124456; sirpa.koskinen@helsinki.fi.

Pavel Lizoň

Najstaršie fosílie vreckatých húb

objavili vedci pri štúdiu paleobotanických preparátov zo 400 miliónov rokov starých rastlín rodu *Asteroxylon*. Pod pokožkou stoniek týchto starobylých rastlín sa našli plodničky identické s peritéciami súčasných pyrenomycéto.

Nature 399, 1999 a Vesmír 79, 2000

Ing. Jiří Lazebníček a slovenská mykologie

Bronislav Hlůza

Dne 9. června 2004 se dožil sedmdesáti let ing. Jiří Lazebníček – lesník, mykolog, botanik a dendrolog. V roce 1957 absolvoval Lesnickou fakultu Vysoké školy zemědělské v Brně. Po promoci pracoval jako lesní typolog na Školním lesním podniku VŠZ v Křtinách u Brna. Po řadě reorganizací musel několikrát hledat nové uplatnění. Působil např. jako dendrolog v bývalém Krajském arboretu Nový Dvůr u Opavy, jako mykolog v brněnské pobočce Botanického ústavu ČSAV, jako asistent Katedry Mezinárodního biologického programu na VŠZ v Brně a nakonec téměř 22 roky jako lesní typolog v Ústavu pro hospodářskou úpravu vojenských lesů a statků Praha, a to na pracovišti ve Velké Bystřici u Olomouce.

V brněnské pobočce botanického ústavu ČSAV spolupracoval od r. 1963 při mykofloristickém výzkumu na 40 trvalých plochách na jižní a západní Moravě a zčásti také na jihozápadním Slovensku (v okolí Šajdíkových Humenců). Kromě toho zajížděl s moravskými mykology RNDr. F. Šmardou, ing. A. Křížem a B. Hlůzou na Slovensko, kde společně prováděli mykofloristický výzkum. Dodnes mám (téměř po 40 letech) živou vzpomínku na milé a přátelské setkání s panem Igorem Fábrym, který nás jeden den doprovázel při výzkumu Oravy.

Jubilant se v době působení v pobočce Botanického ústavu ČSAV v Brně (v letech 1964-1967) zúčastnil geobotanického mapování na Slovensku. Ve spolupráci s RNDr. V. Jankovskou, CSc. zmapoval 1280 km² slovenského území (Spišská Magura, Levočské vrchy, Lubovnianská vrchovina, Pieniny, Čerhovské pohorie, Popradská kotlina). Rukopis je uložen v archívu Botanického ústavu SAV v Bratislavě.

Jako typolog vojenských lesů zmapoval (nebo aspoň zrevidoval) více než 260 tisíc ha vojenských lesů ve všech tehdejších 53 lesních hospodářských celcích. Přitom důkladně poznal po botanické i mykologické stránce řadu slovenských fytogeografických okresů (např. Záhorská nížina, část Malých Karpat, Štiavnické vrchy, Javorie, Krupinská planina, Žiar, Krivánska Malá Fatra, Čergov, Spišská Magura, Levočské vrchy, Lubovnianská vrchovina, Vihorlat a Bukovské vrchy).

Protože nálezy nejen zapisoval, ale často i dokladoval, shromáždil ve svém mykologickém herbáři více než 32 tisíce položek, a to jak z uvedených fytogeografických okresů, tak navíc i z národních parků a chráněných krajinných oblastí celého Slovenska, zejména ze všech vojenských lesů ve vojenských výcvikových prostorech v ČR a SR. Jeho herbář však měl špatný osud. Při dvou požárech na pracovišti (1983 a 2000) bylo zničeno asi 10 700

herbářových položek; větší část (asi 21 500 položek) pak byla zničena při olomoucké katastrofální povodni v červenci 1997. Většinou šlo o nenahraditelné materiály. Např. mezi zničenými položkami bylo i několik dokladů s prvními, druhými nebo třetími nálezy na Slovensku.

J. Lazebníček byl editorem sborníku ze semináře „Poškození porostů v oblasti Levočských vrchů“ (PR VLM Kežmarok, 1985). Jako člen autorského kolektivu se podílel na sestavení textu publikace Červená kniha ohrožených a vzácných druhů rostlín a živočichů SR a ČR, 4. díl (Sinice a riasy, Huby, Lišajníky, Machorasty). Pro monografie o pěti slovenských chráněných krajinných oblastech (Malá Fatra – 1983, Slovenský raj – 1984, Velká Fatra – 1986, Vihorlat – 1987, Východné Karpaty – 1987) a dvou národních parcích (Pieniny – 1992, Vysoké a Belianske Tatry – 1994) zpracoval kapitoly o makromycetech těchto území. Pro Malokarpatské vinohradnické muzeum v Pezinku vypracoval lesnické, botanické a mykologické podklady pro vyhlášení rezervace „Martinský les“.

Během svého pobytu na Slovensku se také podílel na realizaci několika mykologických výstav (Skýcov, Prešov, Liptovský Hrádok, Kamenica nad Cirochou). Pro unikátní publikaci P. Škubly „Mycoflora Slovaca“ poskytl několik tisíc údajů.

Jubilantovi upřímně přejeme hodně zdraví, pohody a sil do další mykologické a botanické práce!

Európska mykologická asociácia

(EMA – European Mycological Association)

bola založená v septembri 2003 na 14. kongrese európskych mykológov v ukrajinskom Katsiveli na Kryme. Tak (konečne) pribudla popri ázijskej, africkej a latinsko-americkej asociácii aj v Európe regionálne združenie mykológov a mykologických spoločností. Úlohou asociácie je predovšetkým presadzovanie mykologického výskumu a propagácia všetkých aspektov mykológie.

Za prezidenta jednodhlasne zvolili Dr. Davida Mintera (CABI, Egham, V. Británia), za tajomníkov Dr. Tetianu Adrianovovú (Botanický ústav, Kyjev, Ukrajina) a prof. Reinholda Pödera (Univerzita, Graz, Rakúsko).

Spomienka na profesora Cejpa

Anton Janitor

Meno profesora Karla Cejpa je natrvalo zapísané v našej i svetovej mykologickej literatúre. Každý, kto sa mykológiou zaoberá, stretol sa s jeho najznámejším dvojzväzkovým dielom „Houby“ (vydalo nakladateľstvo ČSAV v Prahe). Odborná verejnosť ho i v súčasnosti hodnotí ako vedeckú učebnicu mykológie, založenú už v tom čase na modernom fylogenetickom systéme. Výskum rastlinných patogénov zhrnul profesor Cejp do svojej druhej významnej a žiadanej učebnice „Základy všeobecnej a špeciálnej fytopatológie“ (r. 1953 vydalo ako skriptá Štátne pedagogické nakladateľstvo). Veľkú pozornosť venoval dovedy málo prebádanej oblasti – vodným plesniam, ktoré bývajú vážnym nebezpečenstvom hromadného úhynu rýb. Pozornosť si zaslúži aj jeho súpis botanickej literatúry „Bibliographia botanica Čechoslovaka“ uverejnený v časopise Preslia v rokoch 1933-1952. K. Cejp bol aj plodným popularizátorom mykológie a fytopatológie v odborných a iných časopisoch, ako napr. Príroda, Živa a Záhradnícke listy. Za nevšednú vedeckú a publikačnú činnosť bol poctený čestným členstvom vo viacerých vedeckých spoločnostiach doma i v zahraničí. Bol vynikajúcim pedagógom: študenti mali radi jeho prednášky a viacerí z nich sa stali renomovanými odborníkmi v oblasti mykológie a úspešne pokračujú v jeho diele¹. Rodák z Rokycian požíval úctu a vážnosť aj v spoločenskej oblasti, za čo mu rodné mesto udelilo čestné občianstvo. Jeho úmrtím 22. septembra 1979 utrpela veľkú stratu nielen československá, ale aj svetová mykológia.

V tomto roku uplynulo už 25 rokov od jeho smrti a na budúci rok si pripomenieme 105. nedožitú narodeninu tohto vzácneho a skromného človeka. Človeka veľkého duchom, ktorý svoje vedomosti pretavil do svojich diel, aby sme my, mladšia generácia, mali z čoho čerpať a mohli naďalej plniť jeho odkaz a rozvíjať jeho dielo na poli mykológie a fytopatológie. Za celú slovenskú mykologickú obec vyjadrujeme za všetko, čo vo svojom plodnom živote pán profesor vykonal úprimné poďakovanie.

Oomycét *Phytophthora capsici*

je nebezpečný parazit uhoriek a môže spôsobiť až 100-percentné straty úrody. V súčasnosti neexistuje spoľahlivá metóda na jeho kontrolu. Je rozšírený

¹ Jeho posledným a zároveň jediným študentom zo Slovenska bol náš predseda Dr. P. Lizoň.

na celom svete a má až 49 hostiteľských rastlín, okrem uhoriek aj papriku, rôzne druhy tekvic a melónov, paradajky ai.

www.apsnet.org

RNDr. Peter Paulech, CSc. in memoriam

Anton Janitor

V mladom veku, v plnom rozkvetení síl, odišiel z našich radov bývalý pracovník Ústavu experimentálnej fytopatológie a entomológie SAV v Ivanke pri Dunaji Peter Paulech.

Narodil sa v Bratislave ako syn Ing. Cypriána Paulecha, CSc., a RNDr. Kataríny Paulechovej, CSc., vedeckých pracovníkov v oblasti fytopatologickej mykológie a rastlinnej virológie na Botanickom ústave SAV a Ústave experimentálnej fytopatológie a entomológie SAV v Ivanke pri Dunaji.

Stredné a gymnaziálne štúdium ukončil Peter v Bratislave. Ovplynvený domácim prostredím oboch rodičov pokračoval v štúdiu na Prírodovedeckej fakulte UK v Bratislave (odbor fyziológia rastlín). Počas štúdia pracoval ako pomocná vedecká sila na Botanickom ústave SAV v oddelení patologickej fyziológie rastlín (u autora článku). Po ukončení vysokoškolského štúdia pokračoval na BÚ SAV ako interný aspirant, kde sa venoval biológii a ekofyziológii mazľavky trpasličej (*Tilletia controversa*). Po obhájení dizertácie určitý čas skúmal zmeny chlorofylu a zelené ostrovy v epidermálnych bunkách jačmeňa infikovaných hubou *Erysiphe graminis* f. sp. *hordei*. Po krátkom pobyte na VÚRV v Piešťanoch nastúpil na Ústav experimentálnej fytopatológie a entomológie ako vedecký pracovník a riešil otázky biodiverzity hospodársky významných snetí (Ustilaginales). Pozornosť sústredil na populácie *Tilletia caries* z územia Slovenska pre testovanie na druhovú špecializáciu patogénu, reakciu a rezistenciu hostiteľa, na infekciu slovenského sortimentu ozimných pšeníc voči uvedenému patogénu. Vo svojich prácach zhrnul poznatky aj o ďalších snetiach so zameraním na druhy žijúce na hospodársky významných rastlinách a tiež na druhy zistené na voľne rastúcich hostiteľoch (ako zdroja infekcie pre kultúrne rastliny). Zozbieraný materiál dokladoval a postupne spracovával. V Európe zaznamenali fytopatológovia 22 druhov, v karpatskej oblasti 16 a na Slovensku 7 druhov rodu *Tilletia* (Paulech, *Biologia* 53:15-20, 1998). Na pšenici sa u nás vyskytuje *T. caries*, *T. controversa* a *T. laevis*.

Napriek značnému hospodárskemu významu sa štúdiu fyziologickej špecializácie venovala malá pozornosť. Na rozdiel od USA a Kanady, kde bol popísaný výskyt viacerých fyziologických rás (Hoffmann, *Plant Dis.* 66: 976-987, 1982), sa u nás identifikovali iba dve rasy *T. caries* (T-19 a T-22; Paulech, *Polnohospodárstvo* 44: 449-456, 1998). Žiaľ, ďalšie testovanie slovenského sortimentu ozimných a jarných pšeníc v poľných pokusoch za využitia múčnatkového diferenciatného sortimentu pšeníc s pevne definovanými génmi rezistencie po odchode P. Paulecha z ÚEFE nepokračovalo.

Šesťdesiat rokov Ladislava Hagaru

Anton Janitor

Do galérie významných osobností slovenskej mykológie sa v roku 2004 zapísalo meno jubilanta Dr. Ladislava Hagaru, PhD., mykológa, spisovateľa a vydavateľského manažéra, ktorý sa 15. januára 2004 v dobrom zdraví, plný energie a optimizmu dožil 60 rokov.

Narodil sa v Novákoch, kde vychodil základnú školu. Gymnázium ukončil v Prievidzi (1962), žurnalistiku na FF UK v Bratislave (1968), postgraduálne štúdium editorstva tamže (1978), rigorórium tamže (1979), doktorandské štúdium v odbore mykológia v Botanickom ústave SAV (2004).

Jubilant pracoval ako redaktor vo Vydavateľstve Osveta v Martine (1974-1987) a Slovenský spisovateľ (1987-1990). Svoje odborné a manažérske schopnosti uplatnil ako riaditeľ Vydavateľstva Živena v Bratislave (1990-1998). Od roku 1998 je v slobodnom povolani a venuje sa len mykológii. V r. 1995 – 1998 bol členom predstavenstva Združenia vydavateľov periodickej tlače na Slovensku a členom Rady Vlády SR pre masmédiá. Od roku 1998 vedie výskum húb. Je členom výboru Slovenskej mykologickej spoločnosti, členom českej, rakúskej i nemeckej mykologickej spoločnosti a členom Spolku slovenských spisovateľov. Toto je stručná charakteristika jeho odbornej a spoločenskej angažovanosti. Literárne bol činný už v študentských rokoch. Verše, poviedky a recenzie publikoval v časopisoch Mladá tvorba, Kultúrny život, Slovenské pohľady, Romboid, Kulturní tvorba, taktiež v slovenskom rozhlase a v zborníkoch Rotácia (1965), Silueta (1967), Dychtivo spolu (1974), Pribúdanie kruhov (1980), Návraty k prameňom (1984), Variácie na život (1986). Knižne vydal súbor sociálnych noviel Kroky času (1974) a 4 romány – Arzén (1984), Slnovrat (1987), Blíženci (1990) a Uzly (1990). Vo svojich románoch spracoval nové, netradičné témy, napr. devastáciu životného prostredia na Hornej Nitre, zdroje a prekážky ľudskej tvorivosti v biochemickom výskumnom ústave ai. Pripravil bibliofilské vydanie životopisu Mateja Hrebendu (1976). Pracuje na slovníku osobností z Hornej Nitry.

Od roku 1980 sa intenzívne venuje výskumu rozšírenia húb na našom území. V 20. storočí bol najplodnejším mykofloristom na Slovensku (herbárové zbierky rozšíril o 10 000 položiek húb). Patrí medzi popredných fotografov húb v Európe. Je autorom 20 knižných vydaní s fotografiami a opismi húb Slovenska, vydaných v slovenčine, češtine, francúzštine, nemčine, holandčine a maďarčine: Diár 1985 (1984), Atlas húb (1987, 1993, 1995, 1998, 1999, 2002), Atlas hub (1993, 1995, 1998, 1999, 2002), Huby–dvojníky (1992), Encyclopédie Illustrée les Champignons (1995, 1997), Illustriertes Lexikon der Pilze (1996), Das grosse farbige Handbuch der Pilze (1996), Encyclopedie van

paddestoelen (1997), Houby (1999), Gombák képes enciklopédiája (1999), hlavným spoluautorom knihy Houby (1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004) a jej francúzskej verzii Les Champignons (2000), ktorá je najväčším atlasom húb na svete a spoluautorom ďalších 14 kníh s fotografiami húb, napr. Der grosse Pilzführer (1996, 1997), Houby (1997, 1998, 1999, 2002), A Field Guide in Color to Mushrooms (1998, 1999, 2000). Jeho dizertačná práca Rod Hyphodontia na Slovensku (2003) je prvou monografiou korticioidných húb na Slovensku. Jubilant participuje na viacerých vedeckých projektoch SAV.

Milý Slavo, ako mu priatelia familiárne hovoria, patrí sa Ti i touto cestou poďakovať za Tvoju veľmi bohatú činnosť, ktorú si odviezol pre Slovenskú mykológiu. Tvoje diela sú trvalým vkladom do pokladnice Slovenskej mykológie a zároveň vďačnou položkou v knižnici každého, ktorý má rád huby a prírodu. Odviezol si veľký kus práce, začo Ti celá slovenská odborná i laická obec vyjadruje úprimné poďakovanie. Za prácu, ktorú si za svoj plodný život odviezol, Ťa plným právom zaraďujeme medzi tie osobnosti, ktoré sa výraznou mierou prispeli k rozvoju Slovenskej mykológie.

Z úprinného srdca Ti želáme veľa dobrého zdravia, pohody v rodinnom kruhu i veľa úspešných zberov a publikácií ako vedecký doklad bohatosti slovenskej mykoflóry. Ad multos annos, ad multos triumphos!

František Kotlaba a Zdeněk Pouzar čestnými členmi SMS

Pavel Lizoň

Na návrh výboru Valné zhromaždenie 24. februára 2004 zvolilo Dr. Františka Kotlabu, CSc., a Zdeňka Pouzara, CSc., za čestných členov Slovenskej mykologickej spoločnosti. Spoločnosť takto vyjadrila uznanie za ich zásadný príspevok k poznaniu mykoflóry Slovenska, ako aj dlhoročnú podporu slovenskej mykológie.

F. Kotlaba (* 1927) sa venoval štúdiu najmä trúdnikovitých húb. Bol dlhoročným pracovníkom Botanického ústavu ČSAV v Průhoniciach pri Prahe. Z. Pouzar (* 1932) spolupracoval s Dr. Kotlabom, ale venoval sa aj vreckatým hubám (témou dizertácie bol rod *Hypoxylon*) a bazídiovým korticioidným hubám. Pracoval v Botanickom ústave ČSAV, po úmrtí Dr. Alberta Piláta prevzal vedenie mykologického oddelenia Národného múzea v Prahe.

R. W. G. Dennis (1910–2003)¹

Pavel Lizoň

Britský mykológ Richard W. G. Dennis, svetovo uznávaná autorita v taxonómii vreckatých húb, zomrel v lete minulého roku vo veku 92 rokov. Roku 1944, po krátkom pôsobení vo fytopatológii, nastúpil do mykologického oddelenia Royal Botanic Gardens v Kew, ktoré od roku 1951 až do svojho pezionovania r. 1975 aj viedol. Najznámejšie je jeho dielo *British cup fungi and their allies* (1960), ktoré v prepracovanej a výrazne rozšírenej verzii *British Ascomycetes* vyšlo r. 1968 v nemeckom vydavateľstve J. Cramera (v ďalších vydaniach r. 1978 a 1981). Tí, ktorí sa venujú inoperkulárnym diskomycétom, dodnes čerpajú z jeho monografických spracovaní čeľadí *Hyaloscyphaceae* (1949) a *Helotiaceae* (1957). Roku 1948 uverejnil s A. A. Pearsonom prvý checklist britských bazidiových makromycétov. Rozšírené vydanie *New checklist of agarics and boleti* (1960, v spolupráci s P. D. Ortonom a F. B. Horom) dodnes slúži aj ako taxonomická a nomenklatorická príručka pre tieto huby.

Dr. Dennis uverejnil viac ako 220 vedeckých príspevkov, sedem kníh a opísal veľa nových rodov a druhov húb. Jeho zmysel pre humor ilustruje opis nového rodu bruchatky *Golfballia*². Typová položka druhu *Golfballia ambusta* Dennis, ohorená golfová loptička (!) z Lancashire, je uložená, ako som mal možnosť sa aj sám presvedčiť, dodnes v zbierkach v Kew! Na jeho počesť pomenovali viaceré rody húb: *Dennisiella* Bat. & Cif., *Dennisiodiscus* Svrček, *Dennisiomyces* Singer, *Dennisiopsis* Subram. & Chandrash. a *Dennisiographium* Rifai.

V máji 2001 som počas pracovného pobytu vo Veľkej Británii študoval aj v mykologických zbierkach v Kew. Viete si snáď predstaviť moje prekvapenie a najmä potešenie, keď sa ma Dr. Brian Spooner, súčasný šéf mykológie v Kew, spýtal: Nechceš sa stretnúť s Dennisom?. Dr. Dennis totiž ešte aj v tom čase takmer denne dochádzal do Kew a triedil zbierky. Strávil som s ním iba chvíľu – vypytoval sa ma, čomu sa venujem, ako sa má profesor Korf, spomínal na mykologický kongres, ktorý sa konal r. 1960 v Československu, ako aj na svoju zbernú cestu do Nízkyh Tatier. Bol to pre mňa pozoruhodný a nezabudnuteľný zážitok!

Seminár Biodiverzita húb Slovenska 4

sa bude konať v utorok 7. decembra 2004 v Slovenskom národnom múzeu v Bratislave. Prihlášky posielajte a ďalšie informácie žiadajte na adrese botumyko@savba.sk (členovia SMS boli osobitnou pozvánkou).

¹ Mycologia 96: 187-189, 2004; www.rbgkew.org.uk/scihort/Dr_Dennis_obit.html

² J. Kew Guild 8 (197): 181, 1962

Slovenská vysokoškolská učebnica mykológie

Autori prvej slovenskej učebnice mykológie, poprední odborníci v mykológii a lichenológii Doc. RNDr. Ján Gáper, CSc., a RNDr. Ivan Pišút, DrSc., na viac ako 300 stranách podávajú stručný prehľad systému, vývoja a ekológie húb.

Dielo je rozdelené na 8 samostatných kapitol. Kapitola „Nelichenizované huby a hubové organizmy“ obsahuje informácie o jednotlivých kmeňoch, triedach, radoch a čeľadiach. Čitateľ získa ucelený prehľad o taxonomických skupinách so stručnou, ale výstižnou charakteristikou zložiek a štruktúry stielky, rozmnožovania, výskytu a ekológie, fylogenetického vývoja a príbuzenských vzťahov, ako aj o systéme a zástupcoch. Hoci pre obmedzený rozsah nemohli autori do knihy zaradiť viac poznatkov štrukturálnej botaniky, základy taxonómie a nomenklatúry, je text kapitoly vyvážený a účelne i prehľadne spracovaný. Ďalšie informácie môže čitateľ čerpať z literatúry, ktorej výberové zoznamy sú v tejto i nasledujúcej kapitole.

V podkapitole o význame nelichenizovaných húb v ekosystémoch dostane čitateľ informácie napr. o hubách v pôde, v rizosfére, o dravých hubách, hubách vo vodnom prostredí, vo vzduchu, fylosfére ako aj o mykoríznych symbiózach. Časť „Huby ako pôvodcovia chorôb“ je síce stručná, ale podrobnejšie informácie sú k dispozícii v špecializovanej literatúre z oblasti lesníckej a poľnohospodárskej fytopatológie, ako aj humánnej a veterinárskej mykológie.

Kapitola o lichenizovaných hubách – lišajníkoch má podobnú štruktúru ako predošlá kapitola. Je doplnená aj o súčasné poznatky o lichenizovaných hubách ako bioindikátoroch zmien v ekosystémoch a znečistenia ovzdušia.

V terminologickom slovníku sú v heslovitej forme uvedené základné mykologické termíny, ktoré pomôžu najmä začínajúcim záujemcom o huby a mykológiu. Text je doplnený menným registrom a registrom slovenských i vedeckých názvov taxonov.

Kniha je určená tak poslucháčom prírodovedeckých a príbuzných fakúlt vysokých škôl, ako aj pracovníkom základného výskumu a pracovníkom v oblasti lesníctva, poľnohospodárstva, potravinárstva, lekárskej a veterinárnej medicíny, ochrany prírody, manažmentu a pod. Úroveň knihy ocenili aj členovia spoločnej odborovej komisie pre mykológiu a odporučili ju ako študijnú príručku pre doktorandov tohto študijného odboru.

Gáper, J. & I. Pišút. 2003. Mykológia. Systém, vývoj a ekológia húb. 317 str., 85 obr. (perokresby). Univerzita Mateja Bela v Banskej Bystrici, Fakulta prírodných vied (náklad: 200 výt.). ISBN 80-8055-863-9. Cena neuvedená (kúpiť možno v predajni tlačiarne bratov Sabovcov vo Zvolene). [knihy je v knižnici Botanického ústavu SAV]

Anton Janitor

Predaj húb na trhoviskách

Pavel Lizoň

Výrobu potravín vrátane húb a ich uvádzanie do obehu určuje Potravinový kódex Slovenskej republiky¹. Predaja húb na trhoviskách sa týkajú tieto ustanovenia:

(Druhá časť, Prvá hlava: Všeobecné hygienické požiadavky na výrobu potravín...)

Hygiena predaja výrobkov v tržniciach a na trhoviskách

§ 61: (1) Tržnice a trhoviská zriaďuje obec po dohode s orgánom potravinového dozoru. (2) Sortiment predávaných výrobkov v tržniciach a na trhoviskách a podmienky ich predaja určuje obec so súhlasom orgánu potravinového dozoru v trhovom poriadku.²

§ 65: (1) Za zdravotnú neškodnosť a kvalitu predávaných potravín a ostatných výrobkov zodpovedá predávajúci.

§ 69: (2) Kto predáva čerstvé huby, musí mať osvedčenie o osobitnej spôsobilosti na ich predaj.³ (3) Voľne rastúce čerstvé huby musia byť pri predaji označené ich druhom, neporušené a nepokrájané. (4) Predaj sušených húb, okrem sušených húb vyrábaných a balených oprávnenými výrobcami, je zakázaný.

(Tretia časť, Dvadsať prvá hlava: Jedlé huby a výrobky z jedlých húb)

Čerstvé jedlé huby

§ 3: (1) Čerstvé jedlé huby sa podľa pôvodu členia na a) voľne rastúce jedlé huby, b) pestované jedlé huby. (2) Do obehu možno uvádzať len voľne rastúce jedlé huby uvedené v prílohe č. 1 k tejto hlave potravinového kódexu a pestované jedlé huby.⁴

Manipulácia a uvádzanie do obehu

§ 5: (1) Čerstvé jedlé huby možno uvádzať do obehu najneskôr do 24 hodín po dni ich zberu. (2) Osoba, ktorá sa zaoberá zberom, spracúvaním a uvádzaním

¹ Výnos Ministerstva pôdohospodárstva Slovenskej republiky a Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky č. 981/1996-100 z 20. mája 1996; úplne znenie na adrese www.svps.sk/sk/leg/kodex/kodexp.htm.

² V zmysle zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa.

³ Podľa § 21f zákona č. 272/1994 Zb. o ochrane zdravia ľudí krajský hygienik v územnom obvode krajského úradu zriaďuje komisie na preskúšanie odbornej spôsobilosti na nákup, predaj a spracovanie húb a vydáva osvedčenia o odbornej spôsobilosti na tieto činnosti.

⁴ Zoznam húb v prílohe kódexu sme uverejnili v Spravodajcovi č. 25 (s. 7-8, 2001).

do obehu čerstvých jedlých húb, musí mať osvedčenie o odbornej spôsobilosti na túto činnosť.

Sušené jedlé huby

§ 15: (1) Na výrobu sušených jedlých húb možno používať len pestované čerstvé jedlé huby a čerstvé jedlé huby voľne rastúce, uvedené v prílohe č. 1 v bodoch 1 až 36 a 43 až 50 k tejto hlave potravinového kódexu. (2) Vyrábať sušené jedlé huby možno len sušením čerstvých jedlých húb u výrobcu, ktorý má na túto činnosť osvedčenie. Vykupovať sušené jedlé huby od drobnozberateľov nie je prípustné.

Zriaďovanie a správu trhovísk majú plne v kompetencii miestne samosprávy, ktoré v trhových poriadkoch určujú podmienky predaja. Zdravotný dozor nad trhoviskami majú Regionálne úrady verejného zdravia⁵, ktoré o. i. aj vydávajú osvedčenia o odbornej spôsobilosti na predaj a manipuláciu s hubami. Pre Bratislavu a okolie je príslušný Regionálny úrad verejného zdravia hl. mesta Bratislavy⁶. Banskobystrický regionálny úrad vydáva osvedčenia tak pre banskobystrický, ako aj žilinský a trenčiansky VÚC. Košický úrad verejného zdravia má dokonca aj svoju hubársku poradňu. Viac informácií o podmienkach pre získanie osvedčenia podá príslušný Regionálny úrad verejného zdravia (na Slovensku je ich 36).

V Bratislave je správa trhovísk, a teda aj predaj húb na nich, v kompetencii mestských častí. Napr. mestská časť Ružinov, ktorá spravuje 10 trhovísk, povoľuje predaj čerstvých húb iba na „centrálnej“ trhovisku na Miletičovej ul. O trhových poriadkoch usmerňujúcich predaj húb v ostatných častiach Bratislavy sa informujte na príslušnom miestnom úrade.

Mykoherbicídy a drogy

Kongres USA vyčlenil v minulom roku 23 miliónov dolárov na „nové riešenie“ v boji proti drogám, ktoré sa zameriava na rastliny produkujúce drogy. Prostriedkom na elimináciu rastlín coca (druhy r. *Erythoxylum*), maku (druhy r. *Papaver*) a konope/marihuany (druhy r. *Cannabis*) by mali byť mykoherbicídy, genericky modifikované patogénne huby. Fytopatológovia však pripomínajú, že niektoré patogény konope/marihuany môžu napadnúť aj iné

⁵ Podľa zákona č. 578/2003 prevzali tieto úrady povinnosti a právomoci Štátnych zdravotných ústavov (pôvodne hygienických staníc).

⁶ Písomnú žiadosť o vydanie osvedčenia o osobitnej spôsobilosti na predaj húb (a teda aj o preskúšanie základných znalostí o hubách) treba podať spolu s kolkom v hodnote 700 Sk v jeho sídle v Bratislave, na Trnavskej ul. 52.

rastliny, napr. chmeľ. Geneticky modifikované huby sa môžu reprodukovať s voľne rastúcimi druhmi a tvoriť nové virulentné transgenerické patogény, ktorých šírenie a pôsobenie môže byť nekontrolovateľné. www.gametec.com/hemp/mcpartland/mycoherbicides.html

Taká malá (predbežná) bilancia

Julo Ďuriač

Hrozný rok, bieda, nestojí to za nič, nerastú. Tak to boli najčastejšie slová, ktoré ste počuli od hubárov hlavne v okolí Bratislavy minulý rok. Do poradne bolo užitočnejšie priniesť radšej karty; tí, čo mali určovať huby, hrali presilovku.

Medzi tými, ktorí trpeli aká bude hubárska sezóna 2004, som bol aj ja. Preto ma veľmi potešil telefonát priateľa Vlada Borského, že rastú „kačenky“. 10. apríla sme sa vybrali za Slovnaft do Lieskovca. Výsledok bol nad očakávanie – dva plné koše smrčkovca českého – *Verpa bohemica*. Niektoré exempláre boli vysoké až 23 cm, s priemerom hlúbika 4 cm. O týždeň nato opäť v Lieskovci plný kôš smrčkov hybridných – *Morchella semilibera*. Potom prišla 1. mája akcia „Otváranie lesa“ opäť smrčky, tentoraz jedlé – *Morchella esculenta* a obyčajné – *Morchella vulgaris*. No krajší začiatok sezóny som si nevedel ani predstaviť.

Týždeň od 11. do 18. júna som strávil vo svojej rodnej dedinke Jedľové Kostofany. Tak to už bolo o dubákoch. Prebrúsil som Pohronský Inovec a Tríbeč. Nasušil som 8 litrov, hlavne hríby dubové – *Boletus reticulatus*, zopár zrnitohlúbikových – *Boletus erythropus*, bronzových – *Boletus aereus* a dve plodnice hríba kráľovského – *Boletus regius*. S pocitom dobre vykonanej práce som odcestoval na stretnutie slovenských a českých mykológov do Svätého Jura, ktoré sa konalo 18. – 20. júna.

Verte, že som nemohol odolať pozvaniu Vlada Borského na jeho chalupu do Pukanca – Majerov. No to už až tak o dubákoch nebolo. Sklamali hlavne Tepličky, táto vychýrená lokalita na dubáky a hríby bronzové. No moje srdce zaplesalo nad dvoma plodnicami hríba purpurového – *Boletus rhodoxanthus*. O čo bolo menej dubákov, o to bolo viac kozákov hrabových – *Leccinum carpini*. Trúfam si povedať, že také množstvo som ešte nevidel. Potešili aj nenormálne veľké plodnice kuriatka jedlého – *Cantharellus cibarius* a krásne muchotrávky červenkasté – *Amanita rubescens*.

Je samozrejmé, že som sa túlal aj okolo Bratislavy, hlavne okolo Kačína, Železnej studničky a Koliby. Ale čo už tam nájdete, keď stretnete Peťa Tlčimuku s plným košíkom (je zaujímavé, že pre neho neplatia žiadne zákony o raste a výskyte húb – nájde ich aj na Sahare).

S veľkým očakávaním som sa vybral 9. augusta na dovolenku ku švagrovi do dediny Udavské, ktorá leží asi 6 km za okresným mestom Humenné. No čo vám budem hovoriť: cestu okolo Važca až po Štrbu lemovali predavači s plnými košmi hríbov. Za 10 dní, čo som bol na východe, som prebrázdil Laboreckú vrchovinu hlavne okolo dedinky Slovenské Krivé, okolie vodnej nádrže Starina

a okolie rekreačnej oblasti Sninské Rybníky. Hubačka to bola nad očakávanie. Hneď prvý deň 108 dubákov, kozáky brezové – *Leccinum scabrum* a hlavne kozáky osikové – *Leccinum aurantiacum*. Tam kde sa trepotala osika, ste určite našli osikáče. Veľmi ma potešil nález štyroch plodníc hriba príveskatého – *Boletus appendiculatus*. Škoda, že boli vykopnuté.

Takže, čo dodať na záver tejto malej bilancie? Ja som zatiaľ spokojný. A dúfam, že jeseň nesklame.

Na záver jeden hubársky:

Do kníhkupectva vojde žena v čiernom, v ruke drží knihu Huby okolo nás. Kníhkupec jej podá ruku a hovorí: „Úprimnú sústrasť, madam. Vydavateľstvo už tú chybu na strane 37 odstránilo“.

Monografia muchotrávkovitých húb

Francúzski mykológovia Pierre Neville a Serge Poumarat v júli t. r. vydali monografiu *Amaniteae*, ktorá zahŕňa európske druhy rodu muchotrávka (*Amanita*), slizovnica (*Limacella*) a torrendia (*Torrendia*). Dielo vyšlo vo francúzštine. Autori sa zamerali len na prsteňovité druhy muchotrávok (bezprsteňovité európske druhy spracoval A. Fraiture v diele *Les Amanitopsis d'Europe, Opera Bot. Belgica* 5, 1993). V rode *Amanita* uverejnili 14 nových taxónov (všetko na úrovni variet a foriem), 2 nové mená a 9 nových kombinácií; v rode *Limacella* priniesli 5 nomenklatorických zmien. Autori komentujú desiatky kritických, nejasných, sporných či neoprávnených mien a kombinácií, ktoré zaťažujú a znejasňujú taxonómiu rodov muchotrávka a slizovnica. Vo väčšine prípadov dospeli k názoru, že ide o taxóny nižšej hierarchickej úrovne než forma, zhodné s typickou odrodou. Cennou súčasťou knihy sú aj odkazy na opisy a typické vyobrazenia jednotlivých druhov v dielach iných autorov. Monografia umožňuje veľmi dobrú orientáciu v čeladi muchotrávkovitých húb.

V roku 2004 má vyjsť aj 10. zväzok edície *Fungi Europaei*, monografia trúdnikovitých húb – *Polyporaceae* s. 1. (autorka: A. Bernicchia). Ďalšími zväzkami tejto edície budú monografie rodov pečiarica – *Agaricus* (L. A. Parra), pavučinovca – *Cortinarius* (J. Melot) a hribeň – *Boletus* (J. A. Muñoz).

Neville, P. & S. Poumarat. 2004. *Amaniteae*. Alassio, 1120 s., 202 far. fotografií, 113 far. tabúl, 128 kresieb mikroznačiek. Cena: 78 € [*Fungi Europaei*, zv. 9].

Ladislav Hagara

Otváranie lesa

Julo Ďuriač

Každý slušný človek, keď chce niekam vstúpiť, tak zaklope. Predpokladám, že členovia našej spoločnosti slušní sú a zároveň sú aj veľkými milovníkmi prírody. Preto sme sa v hojnom počte 1. mája 2004 stretli v lužnom lese za Slovnaftom a s pokorou zaklopali na pomyselné dvere novej hubárskej sezóny. Bolo nám otvorené a príroda nás aj štedro obdarila. Svoje by o tom mohol povedať hlavne Tonko Janitor, ktorý vychádzal z lesa s dvomi taškami plnými nádherných smrčkov jedlých (*Morchella esculenta*).

Za strategický východiskový bod sme si opäť zvolili bufet pri dunajskej hrádzi U Flinstonovcov. Veď načo meniť niečo, čo sa osvedčilo, dá sa tu celkom dobre najesť a pivo majú tiež dobré.

Keďže minulý rok bol pre hubárov hotovou katastrofou, potešili nás hlavne úlovky. Okrem už hore uvedeného smrčka jedlého to boli hlavne smrčky obyčajné, našlo sa ešte niekoľko smrčkov hybridných a tiež jedna plodnica vzácneho smrčkovca náprstkovitého. Hojné boli hlavne lupeľovité huby. Mňa osobne zaujali dve plodničky čirovca červenožltého. O tom, že príroda je nevyspytateľná čarodejnica, nás presvedčila jedna plodnica (jesennej) pôvabnice fialovej.

Priatelia za seba môžem povedať, že to bol jeden z mojich najkrajších 1. májov. Dúfam, že budete mať úspešnú hubársku sezónu a teším sa na ďalšiu vydarenú akciu.

Ako som chcela, avšak neotvorila les

Stanislava Mauritzová

Konečne doma zo zahraničia. Doma ma čaká milé prekvapenie: pozvánka na otváranie lesa 1. mája. Predošlé roky mi to akosi nevyšlo, a tak teraz už určite pôjdem. Teším sa na priateľov z mykologickej spoločnosti, ako aj na úlovky v podobe krásnych smrčkov.

Ráno hľadám otvorenú zmenáreň – otvárajú sa až o deviatej. Potom zháňam nové cestovné listky na MHD, tie staré práve od 1. mája neplatia. Keď toto všetko pozháňam, zistím, že vonku je teplo, a tak sa musím prezliecť. Nejde výťah, ale tých pár poschodí prekonám a letím do lesa.

Prídem na zastávku. Pred „sekundou“ mi ušiel autobus a ďalší ide až o polhodinu. Čakám. V Slovnafte mu ušiel autobus č. 77. Čakám 30 minút. Vydávam sa na cestu k Flinstonovcom. Pred chatami mi prebehla cez cestu čierna mačka.

Taká čierna, že už černejšia ani neexistuje. Váham. Vrátim sa? Nie, idem ďalej. Za chatami vybehol za mnou pes. Hrôza. Psa sa bojím, aj menšieho ako najmenšia rukavica. Našťastie tento si ma iba poobzeral a odbehol.

Takto som sa dostala asi 1 km od Flinstonovcov. Nevládzem už kráčať ďalej, tak si sadám na vetrovku. Po návrate domov, som ju musela vyprať - položila som ju na niečo, čo neboli huby.

Na spiatočnej ceste autobusom mi revízor „polichotil“. K môjmu dôchodcovskému lístku nepýtal doklad, ktorý ma oprávňuje cestovať so zľavou.

Už som doma a zo sušených húb si varím prívarok. Je tu výborná vôňa a ja myslím na všetkých, ktorí vychutnali les a príjemne si posedeli v prekrásnej jarnej prírode.

Takto som teda otvorila roku 2004 les, oslávila 1. máj, sviatok práce a lásky čas, ako aj vstup Slovenska do Európskej únie. Dúfam, že na budúci rok to dopadne lepšie.

Chcela som sa dozvedieť, aké boli úlovky a ako sa mali účastníci tejto akcie. Zatelefonovala som kamarátke Elenke. Tá ma odbila, aby som zavolala neskôr, pretože volá pohotovosť. Jej kamarátka zjedla lístky z konvalíniiek a prišlo jej zle. Pomýlila si ich s lístkami cesnaku. Ale nakoniec to dopadlo dobre.

(napísané 3. mája 2004)

12. stretnutie slovenských a českých mykológov

Pavel Lizoň a Ľudovít Varjú

Tradičné každoročné „jarné“ stretnutie usporiadala naša spoločnosť v dňoch 18.-20. júna 2004 v stredisku Agapé v Svätom Jure pri Bratislave. Opätovne sa stretli amatérski i profesionálni mykológovia zo Slovenska a Českej republiky a tentokrát sa k nám pripojili aj niekoľkí priatelia z Poľska. Zišlo sa nás 53 a bolo nám dobre (i užitočne).

V sobotu sme navštívili Národnú prírodnú rezerváciu Šúr, unikátny barinatoslatinný jelšový les a priľahlý teplomilný dubový les (tzv. Panónsky háj). Húb tam bolo málo, zato komárov neúrekom. Nedefná exkurzia do Prírodnej rezervácie Dunajské ostrovy (pri Bratislave – Rusovciach) vynahradila predošlý mykologicky nevydarený deň. Síce nám dosť výdatne pršalo, ale húb bolo dosť, takže všetci napokon odchádzali spokojní. Na svoje si prišli aj fotografi – hneď na kraji lesa sme narazili na peň bohato porastený plodnicami mimoriadne zriedkavého hnojníka *Coprinus strossmayeri*.

Huby na sieti Internetu 5

- Marek Snowarski a jeho Atlas polskich grzybów
(fotografie a opisy makromycetov) www.grzyby.pl
- slovenská stránka pre hubárov Rolanda Baranoviča www.nahuby.sk
- Rogers Mushrooms www.rogersmushrooms.com
fotografie Rogersa Phillipsa, autora populárnych kníh Mushrooms and other fungi of Great Britain & Europe (1981) a Mushrooms of North America (1991)
- „Micologi, il network italiano su funghi e micologia” - všeličo o hubách
(taliansky, nemecky, anglicky i francúzsky) www.micologi.it
- nemecká stránka „Pilze, Pilze, Pilze“ www.pilzepilze.de
- taliansky zoznam spojení na mykologické webové stránky
www.ambresadola.it/WebMico.htm
- farbenie textílií hubami www.sonic.net/~dbeebee
- Common mushroom names for North America - anglické mená húb
mdlw.magma.ca/~walter
- Mycophile, bulletin Severoamerickej mykologickej spoločnosti
www.geocities.com/RainForest/Andes/8896/mycofile.html
- stará literatúra - kolekcia faksimilií v PDF formáte gallica.bnf.fr
[vyhľadávať kľúčovými slovami, ako napr. “mycology” (najmä Brefeldove a Persoonove diela) alebo “champignons” (diela Berkeleya, Cookea, Friesa, Gilleta, Langeho, Persoona, Tulasna, ai.)]
- stará literatúra - kolekcia dr. Kurta Stübera
caliban.mpiz-koeln.mpg.de/~stueber/stueber_library.html
(o. i. PDF kópie diel Batscha, Hartiga, Jaquina, Lindaua, Rickena, Schrebera)
- Registry of mushrooms in works of art - huby vo výtvarnom umení
members.cox.net/mushroomsinart
- takmer všetko o nevšednom rode Termitomyces
www.mycology.com/AAU/WestAfrica/Termitomyces.htm

vybral Pavel Lizoň

Slovenská mykologická spoločnosť

je vedecká spoločnosť podporovaná Slovenskou akadémiou vied
so sídlom v Botanickom ústave SAV, Dúbravská 14, 845 23 Bratislava

Poslaním spoločnosti je o. i.

*rozširovať poznatky v oblasti mykologického výskumu,
utvárať predpoklady na optimálny rozvoj mykologického poznania,
prispievať k zvyšovaniu odbornej úrovne svojich členov,
organizovať národné a medzinárodné odborné podujatia.*

Výbor spoločnosti

Predseda: Dr. Pavel Lizoň, CSc. (Botanický ústav SAV, Bratislava;
pavel.lizon@savba.sk)

Podpredseda: Ing. Anton Janitor, CSc. (Ústav krajinnej ekológie SAV,
Bratislava; anton.janitor@savba.sk)

Tajomníčka: Dr. Ivona Kautmanová (Slovenské národné múzeum,
Bratislava; botanika@snm.sk)

Hospodár: Ľudovít Varjú (Bratislava; vdamigo@mail.pvt.sk)

Ostatní členovia výboru:

Július Ďuriač (Bratislava; julius.duriac@messer.slovnaft.sk)

Doc. Dr. Ján Gáper, CSc. (Univerzita Mateja Bela, Banská Bystrica;
gaper@pobox.sk)

Dr. Ladislav Hagara, PhD. (Bratislava; irpex@stonline.sk)

Ing. Vincent Kabát (Bratislava; konstrukt@zutom.sk)

Ing. Pavol Škubla, CSc. (Šaľa; pskubla@duslosala.sk)

navštívte našu WWW stránku www.fungi.sav.sk

Informačný bulletin vydáva Slovenská mykologická spoločnosť (Botanický ústav SAV,
Dúbravská 14, 845 23 Bratislava). Náklad 250 ks.

Číslo 30 zostavil a na vydanie pripravil Pavel Lizoň. Príspevky posielajte elektronickou
poštou na adresu botumyko@savba.sk alebo na diskete vo formáte MSWord na adresu
spoločnosti. Vydané za finančnej podpory Slovenskej akadémie vied. Registrované pod
č. 956/94.